

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Dictum

- 1) Artikel 10, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 107/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008, moet aldus worden uitgelegd dat aan het daarin vastgestelde vereiste dat iedere verwijzing naar algemene, niet-specifieke voordelen van een nutriënt of een levensmiddel gepaard moet gaan met een specifieke gezondheidsclaim die is opgenomen in de in de artikelen 13 en 14 van die verordening bedoelde lijsten, niet wordt voldaan wanneer de voorzijde van de verpakking van een voedingssupplement een verwijzing bevat naar algemene, niet specifieke voordelen van de nutriënt of het levensmiddel voor de gezondheid, terwijl de specifieke gezondheidsclaim waarmee zij gepaard moet gaan alleen op de achterzijde van die verpakking staat en de verpakking geen uitdrukkelijke verwijzing, zoals een asterisk, naar het verband tussen die twee bevat.
- 2) Artikel 10, lid 3, van verordening nr. 1924/2006, zoals gewijzigd bij verordening nr. 107/2008, moet aldus worden uitgelegd dat de verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van een nutriënt of een levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid, moeten worden onderbouwd met wetenschappelijk bewijs in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 6, lid 1, van die verordening. Daartoe volstaat het dat deze verwijzingen gepaard gaan met specifieke gezondheidsclaims die voorkomen op de in artikel 13 of artikel 14 van voornoemde verordening bedoelde lijsten.

(¹) PB C 392 van 29.10.2018.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 30 januari 2020 — České dráhy a.s./Europese Commissie
(Gevoegde zaken C-538/18 P en 539/18 P) (¹)**

**[Hogere voorziening – Mededinging – Verordening (EG) nr. 1/2003 – Artikel 20, lid 4 –
Inspectiebesluiten – Motiveringsplicht – Voldoende ernstige aanwijzingen voor het bestaan van een inbreuk
op de mededingingsregels – Legaal verkregen bewijsmateriaal – Inspectie die is gelast op basis van
bewijsmateriaal uit een eerdere inspectie]**

(2020/C 137/20)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Rekwirante: České dráhy a.s. (vertegenwoordigers: K. Muzikář en J. Kindl, advokáti)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková en M. Šimerdová, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorzieningen worden afgewezen.
- 2) České dráhy a.s. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 392 van 29.10.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 5 maart 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresní soud v Ostravě — Tsjechië) — OPR-Finance s.r.o. / GK

(Zaak C-679/18) (¹)

(„Prejudiciële verwijzing – Consumentenbescherming – Richtlijn 2008/48/EG – Consumentenkredietovereenkomsten – Artikel 8 – Verplichting voor de kredietgever om de kredietwaardigheid van de consument na te gaan – Nationale regeling – Tegenwerpbaarheid van de verjaring van de door de consument opgeworpen exceptie van nietigheid van de overeenkomst – Artikel 23 – Sancties – Doeltreffende, evenredige en afschrikkende werking – Nationale rechter – Ambtshalve te verrichten onderzoek naar de naleving van voornoemde verplichting)

(2020/C 137/21)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Okresní soud v Ostravě

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OPR-Finance s.r.o.

Verwerende partij: GK

Dictum

De artikelen 8 en 23 van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad moeten aldus worden uitgelegd dat zij een nationale rechter verplichten om ambtshalve te onderzoeken of de uit dat artikel 8 voortvloeiende precontractuele verplichting voor de kredietgever om de kredietwaardigheid van de consument te beoordelen is nagekomen, en om aan de niet-nakoming van die verplichting de consequenties te verbinden die naar nationaal recht daaruit voortvloeien, op voorwaarde dat de sancties voldoen aan de vereisten van voornoemd artikel 23. De artikelen 8 en 23 van richtlijn 2008/48 moeten tevens aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan de niet-nakoming, door de kredietgever, van zijn precontractuele verplichting om de kredietwaardigheid van de consument te beoordelen, enkel en alleen op voorwaarde dat de consument de nietigheid inroept, en wel binnen een verjaringstermijn van drie jaar, met nietigheid van de kredietovereenkomst wordt bestraft, met daaraan gekoppeld de verplichting voor de consument om de hoofdsom binnen een op zijn financiële draagkracht afgestemde termijn aan de kredietgever terug te betalen.

(¹) PB C 25 van 21.1.2019.